

Natura păcatului

19 mai 2005

Alina Tudorică

„Efortul permanent al Satanei este de a prezenta greșit caracterul lui Dumnezeu, natura păcatului și adevăratele puncte în dispută din marea controversă” (GC 569).

Unul din punctele pe care Satana încearcă să le denatureze în înțelegerea noastră este așadar natura păcatului, esența păcatului, motorul care a generat păcatul.

Paleta vastă de forme pe care le îmbracă păcatul nu sunt decât niște efecte ale răului care de multe ori ne împiedică să vedem forța reală generatoare de rău.

Primul capitol din „Patriarhi și Profeți” ne prezintă nu numai motivul pentru care a fost îngăduit păcatul, ci ne furnizează mai multe detalii despre natura acestuia. Păcatul este generat de Lucifer care contestă înainte de toate legitimitatea sistemului de guvernare divin. Legile care „guvernau ființele cerești” sunt considerate de el restrictive. În viziunea sa îngerii sunt suficient de inteligenți pentru a se conduce singuri, iar gândurile lor sunt sfinte prin ele însele. Apelând la instrumente pe care Dumnezeu nu le putea folosi – minciuna și lingușirea – el seamănă îndoieli cu privire la maniera de guvernare a Creatorului. Sub pretextul promovării binelui universului, Lucifer încearcă să „îmbunătățească” legile divine prin deturnarea închinării de la Dumnezeu către sine. În acest punct Dumnezeu dragostei infinite și necondiționate nu poate decât să lase ca „planurile lui să se dezvolte pe deplin, pentru ca adevărata lor natură și tendință să poată fi văzute de toți” (Patriarhi și Profeți, pag. 24). Și toți pot vedea cu ușurință o lume care se stinge, o societate contaminată la toate nivelele de cea mai hidoasă boală a universului : egoismul.

După părerea lui Lucifer, „Hristos în voi” era o jignire la adresa sa, întrucât și lui i se cuveneau respectul, onoarea și poziția de frunte. Și semănând neîncredere cu privire la sistemul de guvernare a lui Dumnezeu de a locui „în fiecare ființă creată de la serafimul luminos și sfânt și până la om”, Lucifer nu face decât să pătrundă în ținutul mult râvnit din inima ființelor create (Ezechiel 27:4).

Iar prin amăgirea lui Adam, reușește să-și întemeieze împărăția în inima omului. Ființele care se vor naște de acum pe Planeta Pământ vor fi asaltate de ispite puternice care provin din interiorul lor, din inima lor.

Dorința lui Lucifer de a fi egal cu Hristos echivalează așadar cu dorința sa de a lua locul lui Hristos din spiritul omului. În încercarea sa de a se înălța către locul lui Hristos, Satana găsește un loc ospitalier în inima omului unde își întemeiază o împărăție care are la bază slujirea de sine.

Prin urmare, natura păcatului, rădăcina tuturor relelor este abolirea sistemului de guvernare divin „Hristos în voi” și înlocuirea lui cu unul fals. Natura păcatului, forța motrice a păcatului, izvorul păcatului este inima omului, Sfânta, locuită de inițiatorul păcatului.

Și nu e de mirare că Satana încearcă din răspuțeri să țină departe de înțelegerea noastră adevărata natură a păcatului, pentru că doar când vom vedea unde s-a produs stricăciunea vom ști unde trebuie să repare Domnul nostru.

Înțelegerea corectă a naturii păcatului, a caracterului lui Dumnezeu și a adevăratelor probleme puse în joc va putea pune capăt mării controverse dintre Hristos și Satana. Sfârșitul agoniei unei planete depinde cu alte cuvinte de disponibilitatea noastră de a înțelege.